

1. Indledning

Tilsynet har i løbet af folketingsåret 2006-07 holdt 10 møder.

Tilsynets arbejde har i år været præget af drøftelser omkring tilsynets kompetence på området for tvangsanbragte børn, herunder hvorledes tilsynet ønsker at udøve sin tilsynsopgave på dette område.

I den forbindelse behandlede Folketinget i år et beslutningsforslag om § 71-tilsynets virksomhed og kompetence, hvor der var forslag om at pålægge regeringen at fremsætte lovforslag, der skulle give § 71-tilsynet hjemmel til at foretage uanmeldte besøg på private institutioner, der modtog administrativt frihedsberøvede personer.

Tilsynet holdt et møde med Kommunernes Landsforening for at drøfte områder, hvor KL og tilsynet begge har en opgave, når det gælder forholdene for de tvangsanbragte børn og de demente, også set i lyset af kommunernes nye tilsynsforpligtelse efter kommunalreformen.

Tilsynet har desuden været på tilsynsbesøg på 3 psykiatriske afdelinger i år, herunder Odense og Kolding Ungdomspsykiatriske Afdelinger.

Tilsynet har endvidere holdt møde med Folketingets Ombudsmand, Dansk Psykiatrisk Selskab og Landsforeningen for Bistandsværger og Patientrådgivere i Danmark. Endvidere har tilsynet haft lejlighed til at deltage i konferencer m.v.

De generelle og konkrete sager, der løbende har været i tilsynet, har sammen med besøgene, møderne og konferencerne givet anledning til, at tilsynet har rettet henvendelse og stillet spørgsmål til bl.a. indenrigs- og sundhedsministeren, justitsministeren og forskellige regioner og kommuner.

2. Konkrete sager

Tilsynet har i løbet af folketingsåret modtaget henvendelser fra og om enkeltpersoner, der administrativt er berøvet deres frihed. En del af disse henvendelser vedrørte spørgsmål, som ligger uden for tilsynets kompetence, herunder spørgsmål om lovligheden af selve frihedsberøvelsen. Andre sager har tilsynet fundet det mest hensigtsmæssigt at henvise eller videresende til de administrative klage- eller tilsynsmyndigheder på det pågældende retsområde. Tilbage er et antal sager vedrørende selve behandlingen under

frihedsberøvelsen. Tilsynet har behandlet disse sager.

3. Henvendelser og spørgsmål til ministre og andre

3.1. Behovet for tvangsfjernelse af børn fra asylcentre

Til brug for tilsynets drøftelser om tilsynets indsats på området for tvangsfjernede asylbørn har tilsynet bl.a. stillet følgende spørgsmål til socialministeren:

»Hvorledes afdækker kommunerne behovet for at tvangsfjerne børn fra asylcentre?«

Socialministeren har i den forbindelse svaret:

»Der eksisterer to mekanismer, som skal sikre, at kommunen får kendskab til de børn på asylcentre, der har behov for en anbringelse.

For det første har personalet på asylcentre underrettningspligt. Det betyder, at de har pligt til at underrette kommunerne, når de ikke selv, med de midler de har til rådighed, kan afhjælpe børnenes problemer i tide.

For det andet har kommunerne en tilsynsforpligtelse i forhold til børnene på asylcentre. For en uddybning af dette henvises der til svaret på spørgsmål 8, der beskriver tilsynet og det løbende samarbejde mellem asylcentre og kommunerne.

Når hjælpemulighederne i udlændingemyndighedernes regi ikke er tilstrækkelige, vil den stedlige kommune iværksætte en nærmere undersøgelse af barnets eller den unges forhold. Undersøgelsen har samme indhold som § 38-undersøgelsen, der er beskrevet i lov om social service, idet hjælpen ydes efter principperne i serviceloven.

Undersøgelsen skal afdække, om der er behov for yderligere støttetilbud til børnene end dem, udlændingemyndighederne kan tilbyde. Hvis det vurderes, at der er behov for en anbringelse, forsøger kommunen i første omgang at indhente et samtykke til anbringelsen fra forældremyndighedsindehaveren og den unge over 15 år. Hvis forældremyndighedsindehaveren og den unge over 15 år ikke vil give samtykke til en anbringelse, kan sagen forelægges børn og unge-udvalget i den stedlige kommune, der har kompetencen til at træffe afgørelse om en tvangsanbringelse. Afgørelsen træffes efter de samme kriteri-